

Vážení čtenáři,

divočina, jako téma samo o sobě, je divočinou. Nepochybně k tomu dojdete při čtení nového čísla našeho e-časopisu, které alespoň v kostce představuje onu širokou škálu možných pohledů na dané téma. Předkládáme vám soubor článků, které nepotřebují editora - průvodce, to zvládnete sami. Ostatně jména autorů i zpovídáných - Březina, Harčarik, Hošek, Nováková, Vrška, Pithart, Prach, Škorpík - jsou zárukou zajímavého čtení. Jako novinku jsme zařadili rubriku „Nové poznatky z české vědy a výzkumu“. Představují se v ní výsledky výzkumu českých vědců, které aktuálně vycházejí v prestižních zahraničních časopisech.

Moderní společnost očekává, že taková instituce, jakou je stát, nebude jen garantem „pomoci a ochrany“ jejím členům, ale že zajistí i v pravém smyslu slova nerušený vývoj vybraných částí přírody (i zde použijme slovo divočina), byť tomu může být již jen na zlomcích teritoria té které země. Ano, potřeba tohoto vědomí se stává nezpochybnitelným požadavkem společenským. Sociologické průzkumy publikované v posledních letech v Německu i u nás to ostatně prokazují. A jakékoliv zlehčování tohoto očekávání „romantismem laiků“ není na místě. Já občan chci mít jistotu, že někde je uchováván kousek veřejného prostoru, kde věci v daném čase, byť na pozadí civilizačních kulis, neřídí člověk (tedy ani člověk „odborník“), ale Matka Příroda. Ostatně je to výhradně ona, kdo po věky prokazuje svou neomylnost.

A nebojte se, divočina je normální.

Ing. Tomáš Rothröckl
ředitel Správy NP Podyjí